

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

พระราชบัญญัติ

บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๐๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๒

เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรม
เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมส่วนเอกชนในราชอาณาจักร

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
สามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“บรรษัท” หมายความว่า บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบรรษัท
เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“การระดมทุนอุตสาหกรรม” หมายความว่า การระดม
อุตสาหกรรม และให้หมายความรวมถึง การทำ
หัตถกรรม การดำเนินกรรมวิธีและการซ่อมซึ่งสิ่งของ การ
ทำเหมืองแร่ การผลิตและจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าหรือพลังงาน
อย่างอื่น การขนส่ง การอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การก่อสร้าง
การปรับปรุงพื้นที่และเกษตรกรรมพาณิชย์

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ ตุลาคม ๒๕๐๒

“หลักทรัพย์” หมายความว่า หุ่น สัตว์ หุ่นกุ พันธบัตร และตัวเงินคลัง

“ผู้ถือหุ้น” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“ประกันข้อ” หมายความว่า ข้อหรือคกกลงจะข้อหลัก-
ทรัพย์ที่ออกใหม่ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนจากผู้ออก เพื่อการ
จำหน่ายต่อไป

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัติ

หมวด ๑

การจัดตั้ง

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งบริษัทขึ้นตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย” และให้บริษัทเป็นนิติบุคคล

ให้บริษัทมีสำนักงานแห่งใหญ่ในจังหวัดพระนคร

มาตรา ๖ ความรับผิดชอบของผู้ถือหุ้นแต่ละคน ให้จำกัดเพียงเท่าจำนวนเงินที่ยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

มาตรา ๗ ให้กำหนดทุนเรือนหุ้นของบริษัทเป็นจำนวนหุ้นสามัญสองหมื่นหุ้น มีมูลค่าหุ้นละหนึ่งพันบาท รวมเป็นทุนยี่สิบล้านบาท

ทุนที่กล่าวมานั้นอาจเพิ่มขึ้นได้ด้วยการออกหุ้นสามัญใหม่โดยมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น แต่การลดทุนจะกระทำมิได้

มาตรา ๘ ให้บริษัทเสนอต่อประชาชนและหรือบุคคลใด ๆ ตามแต่บริษัทจะกำหนด ให้เข้าซื้อหุ้นที่ระบุในมาตรา ๗ ตามเวลา วิธีการ และจำนวนที่บริษัทกำหนด และให้บริษัทจัดออกหุ้นเหล่านั้นได้

มาตรา ๙ เมื่อมีผู้เข้าซื้อหุ้นที่ระบุในมาตรา ๗ เป็นจำนวนไม่ต่ำกว่าห้าพันหุ้น และได้ชำระเงินเต็มค่าแล้ว ให้คณะกรรมการชั่งรื้อมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๔ นัดผู้ถือหุ้นมาประชุมกันเป็นการประชุมใหญ่โดยไม่ชักช้า เพื่อปรึกษากิจการที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และกิจการอื่นตามที่จำเป็น

มาตรา ๑๐ ภายหลังที่บริษัทได้มีผู้ถือหุ้น และได้มีการประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการตามความในพระราชบัญญัตินี้แล้วให้นำบทบัญญัติที่ว่าด้วยบริษัทจำกัดในประมวล

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ ตุลาคม ๒๕๐๒

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่บรรษัทโดยอนุโลม
เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทปฏิบัติแก่บรรษัทเช่นเดียวกับบริษัทจำกัด

หมวด ๒

วัตถุประสงค์

มาตรา ๑๑ วัตถุประสงค์ของบรรษัทมีดังต่อไปนี้

(ก) ช่วยเหลือการจัดตั้ง การขยาย และการปรับปรุง
ให้ทันสมัย ซึ่งการชุระอุตสาหกรรมส่วนเอกชน และ

(ข) สนับสนุนให้มีทุนส่วนเอกชน ทั้งในและนอก
ราชอาณาจักรเข้าร่วมในการชุระที่กล่าวนั้น

การชุระอุตสาหกรรมที่มีส่วนได้เสียอันเป็นของรัฐบาล
หรือของสาธารณะอยู่ด้วยนั้น ถ้าในสารสำคัญมีลักษณะเป็น
การชุระอุตสาหกรรมส่วนเอกชน ก็ไม่จำต้องกันออกนอกข่าย
แห่งความอุปการะของบรรษัทในการเงิน ทั้งๆ ที่มีส่วนได้เสีย
อันเป็นของรัฐบาลหรือของสาธารณะอยู่ด้วย แต่ถ้ามบริษัท
จำกัดใดมีรัฐบาลหรือองค์การของรัฐบาลถือหุ้นอยู่ด้วยไม่ว่า
โดยทางตรงหรือทางอ้อม เป็นจำนวนสูงกว่าร้อยละสิบของทุน

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ ตุลาคม ๒๕๐๒

เรือนหุ้นทั้งสี่ ก็ไม่ให้ถือว่าบริษัทนั้นมีลักษณะเป็นการชุระ
อุตสาหกรรมส่วนเอกชนในสารสำคัญ

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตั้ง-
ที่ระบุในมาตรา ๑๑ นั้น ภายหลังที่ได้มีการประชุมใหญ่ตาม
มาตรา ๕ แล้ว บรรษัทที่มีอำนาจกระทำการใด ๆ ที่กล่าวต่อไป
นี้ได้โดยตนเองหรือโดยฐานะเป็นตัวแทนบุคคลอื่น

(๑) ให้อุปการะในการเงิน ด้วยวิธีให้กู้ยืมเงินระยะยาว
หรือระยะปานกลางโดยมีหรือไม่มีหลักประกัน หรือด้วยวิธี
ซื้อหรือเข้าซื้อหุ้นหรือหลักทรัพย์อย่างอื่น ๆ หรือด้วยวิธี
จัดให้ได้มาซึ่งส่วนได้เสียอย่างอื่นใด

(๒) ประกันซื้อหุ้นหรือหลักทรัพย์อื่นใด

(๓) ประกันการชำระเงินที่กู้ยืมจากแหล่งกู้ยืมส่วน
เอกชนอื่น

(๔) จัดให้มีเงินกลับมาลงทุนใหม่ด้วยวิธีขายทรัพย์สิน
ที่บรรษัทได้มาจากการลงทุน

(๕) กู้ยืมเงินในหรือนอกราชอาณาจักรเพื่อธุรกิจของ
บรรษัท และให้หลักประกันเงินที่กู้ยืม ในกรณีกู้ยืมเงินโดย
ออกหุ้นกู้ มิให้นำความในมาตรา ๑๒๓๐ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ

ฉบับพิเศษ หน้า ๗

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ ตุลาคม ๒๕๐๒

(๖) ใช้เงินคงเหลืออยู่เปล่าของบรรษัทซื้อหลักทรัพย์ที่เหมาะสมในหรือนอกราชอาณาจักร

(๗) จัดให้ได้มา ถ้อยกรรมสิทธิ์ เช่าหรือให้เช่า จ้างนองหรือรับจ้างนอง จ้างนำหรือรับจ้างนำ และขายหรือจำหน่ายด้วยวิธีอื่นใด ซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์

(๘) มีบัญชีเงินฝากกระแสรายวันและเงินฝากประจำกับธนาคารใด ๆ

(๙) ให้ประกันหรือรับชดใช้ค่าเสียหายและทำความตกลงใด ๆ กับรัฐบาล เทศบาล หรือบุคคลอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิ สัมปทาน และเอกสิทธิ์ใด ๆ บรรดาที่บรรษัทเห็นว่า จะช่วยให้วัตถุประสงค์ของบรรษัทสำเร็จผล

(๑๐) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบริหารงาน การจัดการ และทางเทคนิคแก่การชุระอุตสาหกรรมส่วนเอกชน และช่วยให้การชุระนั้นได้รับบริการเกี่ยวกับการบริหารงาน การจัดการ และทางเทคนิค

(๑๑) รับชำระเงินใด ๆ เกี่ยวกับเงินที่บรรษัทให้กู้ยืม แม้ก่อนวันถึงกำหนดชำระ

(๑๒) สั่งจ่าย รับรอง หรือสลักหลังตั๋วแลกเงิน หรือใช้เงินตามตั๋วแลกเงิน เพื่อประโยชน์แห่งธุรกิจของบรรษัท

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

(๑๓) จัดให้มีการสงเคราะห์ตามสมควรแก่ลูกจ้าง หรือผู้ที่พ้นจากการเป็นลูกจ้างของบริษัท และครอบครัวของบุคคลเหล่านั้น

(๑๔) กระทำกิจการอย่างอื่น ๆ บรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของบริษัท

มาตรา ๑๓ บริษัทต้องไม่ลงเงินในการชื้อใด ๆ หรือประกอบธุรกิจอย่างอื่นใดกับห้างหรือการชื้อใดที่กรรมการของบริษัทเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นกรรมการ หรือเป็นผู้ถือหุ้น หรือมีส่วนได้เสียอย่างอื่นอยู่ด้วยไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นไว้แต่การลงเงินหรือประกอบธุรกิจนั้น จะได้รับอนุมัติเป็นเอกฉันท์จากกรรมการคนอื่น ๆ ของบริษัท เมื่อกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียดังกล่าวแล้ว กรรมการผู้นั้นต้องเปิดเผยต่อที่ประชุมคณะกรรมการว่าตนมีส่วนได้เสียอย่างไร ในกรณีที่มีส่วนได้เสียอยู่แล้ว ให้เปิดเผยในคราวประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องการเงินหรือจะประกอบธุรกิจนั้น หรือถ้ากรณีเป็นอย่างอื่นก็ให้เปิดเผยในคราวประชุมแรกหลังจากที่ตนได้มาซึ่งส่วนได้เสียนั้น

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

แต่ถ้ากรรมการผู้ใดได้ให้คำบอกกล่าวไว้แล้วเป็นการทั่วไป โดยระบุว่าตนเป็นหุ้นส่วนในห้างใด หรือเป็นกรรมการ หรือผู้ถือหุ้นในการชื้อใด หรือมีส่วนได้เสียอย่างอื่นในห้าง หรือการชื้อใดไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ก็ให้ถือว่าคำบอกกล่าวนั้นเป็นการเปิดเผยเพียงพอตามมาตรฐานแล้ว

หมวด ๓

การจัดการ

มาตรา ๑๔ ก่อนมีผู้ถือหุ้น ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเริ่มแรกคนหนึ่งจํานวนสี่คน มีหน้าที่กำหนดข้อบังคับของบรรษัทว่าด้วยกิจการต่าง ๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และเป็นกิจการซึ่งบริษัทจำกัดย่อมกำหนดไว้ในข้อบังคับของบริษัท ออกหนังสือชวนและหนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง หรือหนังสืออย่างอื่น เพื่อชวนให้เข้าชื้อชื้อหุ้น และกระทำการที่และกิจการอื่น ๆ ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้เริ่มก่อการบริษัท

ข้อบังคับของบรรษัทตามความในวรรคก่อน ต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่ และจะแก้ไขเพิ่มเติมได้ต่อเมื่อมีมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น

เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

มาตรา ๑๕ ในการประชุมผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นการประชุมใหญ่
ตามมาตรา ๕ ให้เลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นจากจำนวนกรรมการ
ตามมาตรา ๑๔ อีกสองคน รวมเป็นหกคน

ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการตามความในวรรคก่อน
ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม
มาตรานั้น การเลือกตั้งให้เป็นไปตามข้อบังคับของบริษัท

มาตรา ๑๖ เมื่อสิ้นวาระปีในทางบัญชีเงินของบริษัทแต่
ละปี กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๔ และกรรมการ
ตามมาตรา ๑๕ ต้องออกจากตำแหน่งตามวาระฝ่ายละหนึ่งคน
โดยวิธีจับสลาก

เมื่อสิ้นวาระปีในทางบัญชีเงินของบริษัทปีที่ ให้
กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๔ ที่ยังเหลืออยู่อีกคนหนึ่ง
ออกจากตำแหน่ง

เมื่อกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๔ ได้ออกจาก
ตำแหน่งไปหมดแล้ว ให้กรรมการของบริษัทออกจากตำแหน่ง
ตามวาระคราวละสองคน โดยให้กรรมการผู้ที่อยู่ในตำแหน่ง
นานกว่าเป็นผู้ต้องออกก่อนตามลำดับ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๔๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

เมื่อกรรมการต้องพ้นจากตำแหน่งไปตามความในสามวรรคก่อน ให้เลือกตั้งบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ เข้าดำรงตำแหน่งแทน ทั้งนี้ตามวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของพรรค

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับเลือกตั้งอีกได้

มาตรา ๑๗ กรรมการย่อมพ้นจากตำแหน่งนอกจากถึงคราวออกตามวาระ เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘
- (๔) เป็นผู้ที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘
- (๕) ที่ประชุมใหญ่ของพรรคให้ออก

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งนอกจากถึงคราวออกตามวาระ ให้เลือกตั้งบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ เข้าดำรงตำแหน่งแทน

ความใน (๓) และ (๕) มิให้นำมาใช้บังคับแก่กรรมการที่แต่งตั้งตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕

เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

มาตรา ๑๔ บุคคลอาจได้รับเลือกตั้งและดำรงตำแหน่ง
กรรมการของบริษัทได้ต่อเมื่อเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติโดยเป็นผู้
ถือหุ้นของบริษัทที่มีมูลค่าไม่ต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาท หรือเป็น
ผู้แทนของบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ถือหุ้นของ
บริษัทที่มีมูลค่าไม่ต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาท และไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นลูกจ้างซึ่งได้รับเงินเดือนจากบริษัท
- (๒) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

มาตรา ๑๕ ตราใบใดที่เงินซึ่งรัฐบาลให้บริษัทกู้ยืมยังมี
ค้างอยู่ หรือการค้ำประกันที่รัฐบาลให้ไว้ตามมาตรา ๒๓ ยังไม่
สิ้นอายุการบังคับ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควร
คนหนึ่งเป็นกรรมการของบริษัทเพิ่มขึ้นจากจำนวนกรรมการ
ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ และให้รัฐมนตรีมี
อำนาจถอดถอนและแต่งตั้งบุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทนได้

ให้กรรมการตามความในวรรคก่อน มีฐานะเช่นเดียวกับ
กรรมการอื่นของบริษัท แต่ไม่ต้องออกตามวาระ

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่กำกับและควบคุมโดยทั่วไปซึ่งการดำเนินงาน การบริหารกิจการ และธุรกิจของบรรษัท และให้มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ที่บรรษัทจะพึงกระทำได้ อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) จำจ่ายเงินของบรรษัทเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นในการจัดกิจการและการประกอบธุรกิจตามวัตถุประสงค์ของบรรษัท การให้สินจ้างแก่กรรมการและลูกจ้างของบรรษัท

(๒) ควบคุมให้มีการตรวจคำร้องทุกฉบับที่การธนาคารอุตสาหกรรมส่วนเอกชนยื่นเข้ามาเพื่อขอรับอุปการะในทางการเงินจากบรรษัท และให้รับไว้พิจารณาเฉพาะแต่ที่เห็นสมควรในทางเทคนิค การเงินและการเศรษฐกิจ โดยมีต้องคำนึงถึงการอื่นใดทั้งสิ้น

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลคนหนึ่งเป็นผู้จัดการทั่วไปของบรรษัท

ให้ผู้จัดการทั่วไปเป็นผู้บริหารกิจการของบรรษัทให้เป็นไปตามนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาลูกจ้างของบรรษัททุกตำแหน่ง

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

ผู้จัดการทั่วไปมีสิทธิเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการ และร่วมในการพิจารณาปรึกษากิจการต่างๆ ของบริษัท แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

มาตรา ๒๒ ในส่วนกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการทั่วไปมีอำนาจกระทำการแทนบริษัท แต่ผู้จัดการทั่วไปจะมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทนตนเฉพาะในกิจการใดก็ได้

หมวด ๔

การค้าประกันเงินกู้

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่รัฐบาลจะค้าประกันเงินกู้ที่บริษัทกู้ยืมจากธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ หรือจากแหล่งกู้ยืมอื่นใดในต่างประเทศ ถ้ายอดรวมแห่งต้นเงินกู้เหล่านั้นทั้งสินที่รัฐบาลค้าประกันยังค้างอยู่กว่าสี่สิบล้านบาทเมื่อคำนวณเป็นเงินตราไทย หรือการค้าประกันเงินกู้จะเป็นผลให้ยอดรวมหนี้จำนวนสูงกว่าที่กล่าวนั้นเมื่อคำนวณเป็นเงินตราไทยแล้ว ก็ห้ามมิให้มีการค้าประกันอีก การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยนั้น ให้ใช้อัตราปรีวรรคในวันใช้บังคับสัญญากู้ยืมเงินรายที่จะค้าประกัน

เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

มาตรา ๒๔ บรรดาเงินที่บรรษัทต้องชำระเป็นต้นเงิน ดอกเบี้ยหรือค่าใช้จ่ายอย่างอื่น ๆ สำหรับเงินกู้รายใด ๆ ที่ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการได้ให้บรรษัทกู้ยืม หรือที่รัฐบาลต้องชำระเพราะการค้ำประกันที่ได้ให้ไว้ตามมาตรา ๒๓ นั้น ถึงแม้ว่าจะมีบทกฎหมายใด ๆ เป็นอย่างอื่นก็ต้องชำระ

(ก) โดยไม่ต้องหักและไม่ต้องเสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมใด ๆ ที่ตั้งเก็บตาม หรือภายใต้บทกฎหมายใด ๆ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน หรือที่จะประกาศใช้ต่อไป และ

(ข) โดยพ้นจากการกักตึงปวงที่กำหนดตามหรือภายใต้บทกฎหมายใด ๆ ซึ่งจะทำให้ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการมิได้รับชำระ

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่เกี่ยวกับเงินกู้รายใด ๆ ที่ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการได้ให้บรรษัทกู้ยืม และรัฐบาลค้ำประกันนั้น รัฐบาลจะทำสัญญากับบรรษัทก็ได้ว่า ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงค่าของบาทเทียบกับเงินตราต่างประเทศสกุลที่ได้กู้ยืมและมีการขาดทุนเกิดขึ้น รัฐบาลจะชด

เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

ใช้เงินที่ขาด หรือถ้ามีผลกำไรเกิดขึ้น รัฐบาลจะได้รับผล
กำไรนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ศ. ชนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

โดยที่การประกอบอุตสาหกรรมจะดำเนินไปได้ด้วยดี จำต้อง
ได้รับความช่วยเหลือในด้านการเงิน เพื่อให้มีทุน มีการจัดการอันมี
สัมรรถภาพ และมีความรู้ในด้านวิชาการ จึงสมควรจัดให้มีบรรษัท
เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อช่วยเหลือกิจการอุตสาหกรรม
ให้ดำเนินไปได้ด้วยดี